

Can Santfí

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer del Carme, 43 - 63.
Alçada: 204

Coordenades:

Latitud: 41.439565588167
Longitud: 1.8683677911758
UTM Est (X): 405463
UTM Nord (Y): 4588173

Classificació

Número de fitxa 08091 - 107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XIV - XVIII - XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'edifici ha estat molt restaurat. Està en molt bones condicions, però s'ha desdibuixat una mica l'edifici original.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL / Immobile / 8345-I /
Data aprovació: dv., 05/06/2015 - 12:00
Número inventari Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, 2662
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 5982702DF0858S0001ID
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL

Descripció

Originalment, era una masia isolada, que ha quedat integrada dins la trama urbana.

Segons l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic el mas consta de dos pisos i golfes amb una distribució clàssica interior, si bé les últimes reformes n'han modificat l'interior.

Actualment, la façana és molt llisa i només ressalten algunes pedres cantoneres. Consta d'una escala d'accés directe al pis de construcció contemporània. Les altres obertures són finestres quadrangulars, a les quatre façanes sense decoració. Només una finestra geminada sota el vèrtex de la teulada a la façana principal. Totes elles semblen obertures contemporànies. La façana havia estat decorada amb aplicacions ceràmiques de Josep Colomer, actualment presenta un arrebossat llis amb un acabat de color blanc.

Història

Can Santfí és una masia més integrada dins la trama urbana actual de Gelida, destacant la importància històrica que havia tingut la pagesia al municipi. La masia era inicialment una petita explotació agrícola, centrada en la producció de cultius locals i l'atenció del bestiar.

Gelida ha estat, fins a la segona meitat del segle XVIII, un municipi amb un poblament dispers que presentava una activitat agrícola principalment. El centre d'aquestes explotacions era la masia, amb el conjunt d'edificis i terres associada a cada propietat. Paral·lelament, el nucli de Sant Miquel, embrió del poble de la Gelida actual, era un petit llogarret amb no més d'una dotzena d'edificis fins a la primera meitat del XVIII.

El mas ja està documentat al segle XIV, concretament l'any 1390 a raó d'un document emfitèutic, tal com recull Ramon Rovira i Tobella (2005). Al segle XIV el mas esdevé propietat dels Santfí, després de ser venuda al Senyor del Castell i Baronia de Gelida, Berenguer Bertrand. L'edifici ha anat vivint reformes al llarg dels segles, però no és fins al segle XX quan és comença a transformar significativament. La primera que ressaltaríem és les modificacions de la mà del ceramista Josep Colomer, qui aplica al mas un conjunt d'aplicacions ceràmiques interiors i exteriors molt singulars. La segona és finals del segle XX quan l'edifici viu una actualització contemporània, desdibuixant bastant l'estructura original.

El valor històric i artístic de la masia sobresurt a partir de les decoracions modernistes i noucentistes que adornen les parets i el jardí en mans de Josep Colomer, un destacat ceramista de principis de segle XX. Josep Colomer va arribar a desenvolupar les seves habilitats artístiques de manera autodidàctica en l'art de la ceràmica, i malgrat tot, va arribar a ser una figura destacada del panorama artístic català dels anys vint i trenta. J. Corredor Matheos constata al seu article com el primer terç del segle XX va ser un període d'extraordinària riquesa cultural a Catalunya i en aquest cas Colomer es va distingir pel seu singular enfocament en les arts plàstiques. Tal com explica Mercè Carafí al llibre Abans, tot i que va cursar estudis de farmàcia, finalitzant-los el 1900, sempre es va sentir atret per tot punt vinculat a les exposicions artístiques de l'Exposició Universal. Colomer s'incorpora al context modernista, on es buscava combinar la tradició amb la innovació, inspirat en figures com Gaudí i Josep Maria Jujol. A diferència d'alguns artistes contemporanis, Colomer va emprendre el seu treball d'una forma més solitària, motivat per un esperit d'iniciativa. La seva residència i taller, Can Santfí, es van convertir en l'epicentre de la creativitat. És aquí on Colomer va desenvolupar un estil propi molt basat en l'estil modernista i noucentista. Al jardí de Cant

Santfí va incorporar una cova amb obres que consistien en mosaics que evocaven elements naturals i animals, més específicament llangardaixos, serps o felins. Aquests reflectien una estètica que recordava tant a Gaudí com als patrons hispanoàrabs.

A més, l'entrada de Can Santfí destaca per una decoració blava que simbolitza l'interès de Colomer per l'harmonia espacial i formal. A banda de la seva obra en ceràmica, Colomer també es va aventurar en el disseny de vidre decorat.

Colomer era hàbil en el collage, incorporant fragments d'ampolles de cava en les seves creacions, afegint un toc original al seu treball. Segons el llibre *Abans*, també es va dedicar a la producció de cava sota la marca "Colomer de les Valls", comercialitzat tant a Catalunya com a França.

Bibliografia

AAVV (1986). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya.

CARAFÍ, Enric (2004). "Un carrer amb molta història". Programa Festa Major 2004, pp. 74-75.

RIUS, Jaume (coord.) (2011). Gelida. Retrats d'un temps. Andana Edicions.

Enllaços d'interès:

[Can Santfí - Gelida.org](http://CanSantfi-Gelida.org)

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Programa Festa Major 2004](#)

